Ao. 1858. Dingsdag

No. 32. 16 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 13 Maart 1858.

Bij Koninklijk Besluit dd. 7 Februarij ll. No 1, is de Adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Generaal Majoor Titulair van het leger in *Nederlandsch Indie* C. P. Schimpf, Gouverneur der kolonie *Suriname*, benoemd tot Generaal Majoor van dat leger.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 11 Maart 1858.

Bij Gouvernements-resolutie, dd. 6 dezer maand No. 4, is, onder de nadere goedkeuring des konings, aan den Heer C. Rodenburg, op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag als Ambtenaar ter beschikking van den Gouverneur.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

12 Maart. Van het slavenkind *Anna*, geboren in 1855, dochter van *Dorothea*, toebehoorende aan Plant. *Ephrata*, divisie *Matappica*.

» » Van de slavin *Annette*, geboren in 1790, wier moedersnaam onbekend is, en haren zoon *Frans*, geboren in 1816, toebehoorende voor den vrijdom aan G. Inanuel.

» » Van den slaaf *Jan Baas*, geboren in 1826, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan Plant. *George Hendrik* ½ aandeel, aankomende G. C. Henkel geb. Vogt, divisie *Matappica*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

15 Maart. Van het slavenkind *Marius*, geboren in 1854, zoon van *Julia*, toebehoorende aan den boedel G. C. B. Weissenbruch.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 15 Maart 1858.

(3879) Ten verzoeke van David Jacob Sanches, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de Stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slavin *Livia*, aankomende S. M. Samson.

De slavin *Margaretha*, aankomende D. de Barrios.

De slavin *Caro*, aankomende J. A. A. Salomons.

Terwijl sedert ultimo Februarij, nog als afwezig zijn opgegeven:

De slaaf *Jacobus*, aankomende pl. *George Hendrik.*

De slaaf *Winst*, aankomende J. H. Kruse.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834 (G. B. No 1) vastgesteld.

Paramaribo, den 12 Maart 1858.

De Prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

POLITIE.

Bij de Politie aangifte gedaan zijnde, dat bij de aankomst van de schroefboot *Paramaribo* op den 10 Februarij ll., eene met dezelve aangebragte zwart geschilderde houten KIST, waarop de woorden **» Post Nickerie"** met witte letters geschilderd staat en waarin zich onderscheidene boekwerken bevinden, vermist is, zoo wordt een ieder uitgenoodigd, om bijaldien daaromtrent eenige aanwijzing kan worden gedaan, daarvan ten Burele van Politie kennis te geven; liggende eene lijst der boekwerken bij den ondergeteekende ter inzage.

Paramaribo, den 15 Maart 1858.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

De TEREGTZITTINGEN van het *Collegie van Kleine Zaken*, te rekenen van HEDEN tot en met *Ultimo April* dezes jaars, gehouden zullende worden in de zaal van het gebouw voor het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zoo wordt hiervan bij deze aan het Publiek kennis gegeven.

Paramaribo, den 12 Maart 1858.

De Griffier van hetzelve Collegie,
E. J. VAN WIJHE.

Verkoop bij Executie

ten overstaan van den Griffier van het *Collegie van Kleine Zaken* onder andere slaven, de slaven *Louisa*, *Christiaan*, *Ferdinand* en *Adriaan*, allen aankomende Weduwe J. A. KNIPSCHAAR.

Deze Executive verkooping zal plaats vinden op Woensdag den *Zeventienden* Maart e. k. des voormiddags ten *negen* ure, voor het lokaal alwaar het Collegie van Kleine Zaken vergadert.

Het Proces Verbaal van arrest of in beslagneming ligt ter *visie* ter griffie van het Collegie voormeld.

Paramaribo, den 15 Maart 1858.

De Deurwaarder bij het Collegie van Kleine Zaken,
(2913) ABM. FERNANDES JR.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den 15 Maart 1858.*

Het, in den nacht van den 9n. op den 10n. dezer, uit de bovenzaal van het Waaggebouw, ontvreemd trommetje, waarvan wij in ons No. 30 hebben melding gemaakt, is gisteren morgen gevonden bij de negerpoort van het huis op den hoek van het Gouvernements-plein en de *Heeren Straat.* — Naar wij vernemen bevinden zich daarin eenige papieren van geldswaarde, benevens eene som van ongeveer *f* 200.— in specie.

In Frankrijk is de aandacht hoofdzakelijk gevestigd op de maatregelen, die het gouvernement, tengevolge van den laatsten aanslag op het leven des keizers, wil nemen om in den vervolge dergelijke daden te verijdelen, en de pogingen die dat gouvernement in Engeland aanwendt om de uitgewekenen meer onder het bereik der wet te brengen.

De adressen van gelukwensching die door het Fransche leger, op het mislukken van den aanslag van 14 januarij jl., aan keizer Napoleon aangeboden en in het niet-officieel gedeelte van den *Moniteur* zijn openbaar gemaakt, zijn om de daarin vervatte beleedigende uitdrukkingen, door Engeland hoogst euvel opgenomen; hoewel nu de afschuw die de aanslag algemeen opwekte, ook in Engeland zeer veel weerklank vond en de erkentenis uitlokte

dat maatregelen behoorden genomen te worden om zoodanige aanslagen in den vervolger, in Engeland, te beteugelen, tengevolge waarvan dan ook door lord Palmerston eene bill aan het Parlement is ingediend op het smeden van aanslagen op het leven van vreemde souvereinen op Engelsch grondgebied, zoo heeft zelfs de indiening van de bill door die adressen zeer groot gevaar geloopen. Men beschuldigde den minister van lafhartigheid en van zich door bedreiging van het Fransche gouvernement tot een' stap te hebben laten bewegen die de gastvrije wetten van het land zoude schenden; wees er op, dat keizer Napoleon zelf als zamenzweerder in Engeland eene wijkplaats gevonden had, en eischte dat zelfs van de indiening geene sprake zou zijn voor en aleer keizer Napoleon zijn leedwezen over de opneming der adressen in den *Moniteur* zoude betuigd hebben.

In de zitting van het Lagerhuis van den 8sten Februarij werd die bill door lord Palmerston ter tafel gebragt. Uit dat ontwerp blijkt dat dezulken die deelnemen aan een komplot ten doel hebbende het plegen van moord, hetzij binnen of buitenslands, met gevangenisstraf van 5 of dwangarbeid van 3 jaren, ter beslissing van den Engregter, worden bedreigd; het werd echter onmiddellijk door de liberale partij, met den heer Robuck aan het hoofd, hevig bestreden, terwijl geen van de leden der conservative partij er zich tegen deed hooren.

In het hoogerhuis deelde lord Granville echter dienzelfden dag, op eene interpellatie van lord Lijdhurst, mede, dat de secretaris van buitenlandsche zaken reeds eene mededeeling van graaf Walewski had ontvangen waarin het feit van de openbaarmaking der adressen was opgehelderd en waarin gezegd werd dat keizer Napoleon zijn leedwezen heeft betuigd dat die adressen op zulk eene voor Engeland beleedigende wijze waren uitgelegd.

In de zitting van het lagerhuis van den 9n. kwam de bill weder ter sprake, bij welke gelegenheid lord Grey de verklaring aflegde dat het Fransche Gouvernement geene enkele bedreiging aan het Engelsche heeft gedaan. Alleen het volle besef van de noodzakelijkheid der bill heeft H. M. regering doen besluiten, haar in te dienen.

Vervolgens las de minister de dépêche van 6 Februarij voor, welke graaf Walewski aan den Franschen gezant gezonden heeft, als een gevolg van de door lord Cowley te Parijs gemaakte aanmerkingen wegens de adressen in den *Moniteur*. Zij luidt aldus:

»Mijnheer de Graaf! de inlichtingen die gij mij geeft nopens de uitwerking, die de opname van zekere adressen van het leger in den *Moniteur*, in Engeland gehad heeft, zijn mijne aandacht niet ontglipt en ik heb den keizer mededeeling daarvan gedaan. Gij kent de gevoelens, die ons hebben geleid bij onze gedragslijn jegens de Engelsche regering, naar aanleiding van den aanslag van 14 Januarij alsmede de voorzigtigheid die wij in acht genomen hebben, om alles te vermijden wat slechts den schijn van pressie kon krijgen, toen wij hare medewerking gevraagd hebben.

»Al onze mededeelingen getuigen van ons vertrouwen in de loyauteit der Engelsche regering, dat zij het initiatief zal nemen tot de noodige maatregelen.

»Indien overigens in de manifestatien des legers, die met zooveel trouw en geestdrift gepaard gingen, eenige uitdrukkingen voorkomen, die men in Engeland aan een geheel ander gevoel toeschrijft, dan strijden die uitdrukkingen, nog te zeer met de taal die de keizerlijke regering nimmer opgehouden heeft tegen H. M. regering te bezigen, dan dat het mogelijk zou zijn om hare openbaarmaking aan eenige andere reden toe te schrijven, dan aan achteloosheid, het gevolg van het groot aantal adressen. De keizer heeft mij belast om aan lord Clarendon te verklaren, hoezeer hem die opname leed doet. Ik magtig u om een afschrift van deze dépeche aan den eersten secretaris van staat voor de buitenlandsche aangelegenheden te laten."

De bijvalsbetuigingen die vernomen zijn, aldus vervolgde sir G. Gray, bewijzen genoegzaam, dat de indiening der bill niet bestreden kan worden door het argument der adressen, en dus als een bewijs van zwakheid onzer regering.

Lord John Russell verklaarde dat hij bij deze gelegenheid den eerbied, verschuldigd aan den keizer der Franschen, wenschte in ach te nemen. De keizer heeft zich verdienstelijk gemaakt jegens Engeland (*toejuichingen*) en het overige Europa en zich doen kennen als een vorst, die het belang dat in het evenwigt der staten gelegen is, heeft begrepen.

De spreker wenschte dus gaarne mede te werken tot een maatregel, welke het leven van Napoleon voortaan tegen de aanslagen van zamenzweerders zou kunnen beschermen. Maar hij kon niet toegeven, dat de voorgestelde bill eene verbetering in 's lands wetgeving zal brengen. Door verzwaring van straf schrikt men de zamenzweerders niet af, want deze hebben, voor dat zij zamenspannen, reeds alle offers gebragt: zij bekommeren zich niet om hun leven. Men moet dus niet de misdaad straffen, maar men moest uitgaan van het denkbeeld, om die te ontdekken, en daarin voorziet de bill volstrekt niet. Buitendien heeft de Fransche regering geen behoefte aan de voorgestelde bill; zij wenscht aan zekere bijeenkomsten te Londen een einde gemaakt te zien, en dit doel kan niet anders bereikt worden, dan door de ontevredenen uit het land te verwijderen, vóór dat zij de misdaad kunnen begaan. Dit doel schijnt ook opgesloten te liggen in de woorden van graaf Walewski en den Franschen gezant.

Toen de graaf Walewski en de graaf Persigny zeiden, dat in Engeland openlijk de moord gepredikt wordt, waarom, aldus vroeg de redenaar, indien die bewering waar is, heeft de Fransche regering geene vervolging ingesteld? Indien die regering haar bewijzen kan, zijn toch 's lands wetten voldoende om het misdrijf te straffen, want reeds sedert 150 jaren is deze aangelegenheid in 's lands wetgeving geregeld.

Wat heeft lord Hawkesbury, — door Pitt een der bekwaamste mannen genoemd, welke het land opgeleverd heeft — in der tijd gedaan? Hoe gedroeg hij zich ten aanzien der uitgewekenen? Hij wees de eischen van den eersten consul van Frankrijk van de hand; doch de vreemdelingen, die de Fransche regering beleedigden, werden op zijn bevel in staat van beschuldiging gesteld.

Hierbij moet men opmerken dat Frankrijk toen geen vijand van Engeland was; integendeel, het was toen eene bevriende mogendheid.

De redenaar eindigde met de verklaring, dat men beter gedaan had aan Frankrijk te zeggen: »Wij zijn niet voornemens onze wetten te veranderen, maar indien gij een geval weet, waarin ten uwen nadeele onze wetten geschonden zijn, noem het dan, en wij zullen handelen zoo als wij voor vijftig jaren gehandeld hebben."

De heer Disraeli verklaarde voor de bill te zullen stemmen, met voorbehoud, om het beginsel dat hier ten grondslag ligt, nader te onderzoeken.

De heer Kinglake trok alstoen zijn bekend amendement in. Tot stemming overgaande, verklaarden zich 299 leden voor en 99 tegen de indiening der bill.

Bij het wetgevend ligchaam is ingekomen een ontwerp tot nadere regeling van den raad van regentschap. De keizerin zal regtens als regentes optreden. Bij hare ontstentenis, treedt een der twee Fransche prinsen als regent op, en wel in de orde der eerstgeboorte. Die prinsen zijn voor het overige regents leden van den raad van regentschap. De overige leden van dien raad zijn de kardinaal Morlot, de maarschalk Pélissier, de graaf de Persigny, de heer Fould en de president van den senaat, van den staatsraad en van de wetgevende vergadering.

Tot verzekering der openbare veiligheid is een ontwerp van wet aan de wetgevende vergadering ingediend, dat zeer ver kan uitgestrekt worden, doch volgens de *Paijs* en de *Constitutionnel* alleen bestemd is om de hoofden van den opstand, de barrikade mannen, hen die alsnog droomen van een terugkeer der regeringloosheid van 1848, te treffen. Dat ontwerp is echter zeer streng; de commissie van onderzoek uit die vergadering heeft daarin vier amendement voorgesteld. Volgens een dezer amendementen zal de minister van binnenl. zaken de nieuwe strafbepalingen niet kunnen toepassen dan in geval de prefect, de kommandant van het departement en de procureur generaal of de keizerlijke procureur van hetzelfde gevoelen zijn; volgens het andere zal de wet slechts voor den tijd van 7 jaren van kracht wezen. Zoo de regering na dit tijdsverloop de verdere handhaving der wet noodig mogt achten, dan zal de wetg. vergadering daarover hebben te beslissen.

Betreffende de bestorming van Canton zijn nog geene volledige bijzonderheden bekend, alleen deelt de *Moniteur* van den 15den Februarij den zakelijken inhoud mede van eene dépêche van den admiraal Rigault de Genouilly, kommandant van het Fransche eskader voor Canton, waaruit blijkt dat, uithoofde van het kleine aantal manschappen (900) dat die admiraal te zijner beschikking had, door den Eng. admiraal Seijmour aan de Fransche troepen de eer werd toegestaan om zich aan het hoofd van een der kolonnes van aanval te plaatsen, welk blijk van sijmpathie den Franschen zeer veel genoegen deed. De sergeant majoor der Fransche mariniers, Martin des Pallières, had dan ook de eer om het eerst de Fransche vlag op den muur te planten. Op den 29sten rukten de aanvallende kolonnes tegen de muren van de stad, als wanneer de tweede stuurman van de Capricieuse, Pellissier, het eerst in de bres sprong en de Fransche vlag op een wachthuis nabij de muren plantte. De vlaggen der vereenigde strijdmagt waaiden van den top der pagoda. De verliezen waren naar evenredigheid van den aanval gering.

Engeland.

Er zijn via Marseille weder tijdingen uit Britsch Indie aangebragt tot 9 Januarij. De *Bombay Times* behelst een telegrafisch berigt uit Madras, waaruit blijkt dat generaal Outram de opstandelingen in de nabijheid van Allumbagh heeft geslagen en hun vier kanonnen heeft ontnomen. Het gevecht moet op 22 December plaats gehad hebben, doch bij het vertrek der mail waren de nadere bijzonderheden nog onbekend. Sir Colin Gambell had twee vliegende kolonnes van Cawnpore naar Colpee en Agra gezonden. Eene andere kolonne, onder bevel van den generaal Robert Mark Evers, bevond zich te Nusserabad, terwijl eene vierde kolonne te Benares werd georganiseerd. De kolonne, onder bevel van generaal Seaton heeft de opstandelingen den 14 en 17den December aangetast. De *Bombay Times* verzekert, dat de insurgenten bij die gelegenheid 850 man verloren hebben, terwijl het verlies der Engelschen zeer onbeduidend was. In de laatste veertien dagen waren te Bombay en Kurrachee 1500 man uit Engeland aangekomen. De kolonels Witherell en Greathed waren naar Calcutta gezonden, ten einde er het presidentschap Bombay te organiseren. De slapte in den handel bleef steeds toenemen; de prijzen van alle handelsartikelen en ook die der scheepvaartvrachten, waren dalende.

De *Times* beschouwt de laatste berigten uit Britsch Indie als zeer gunstig en gelooft niet dat het aan de Britsche troepen veel moeite zal kosten, om den opstond in Oude voor goed te onderdrukken.

— De *Times* laat zich over de rigting der Fransche regering met opzigt tot de godsdienstige geschillen, volgenderwijze uit: » Zoo er nog iets noodig was om het verbazend onderscheid tusschen Franschen en Engelschen en de breede klove tusschen beide landen in het licht te stellen, dan is het dit, dat men aan de overzijde van het kanaal geen geestdrift over godsdienstige geschilpunten dulden wil. Bijna elk ander verbod zouden wij gemakkelijker kunnen verdragen. Men kan ons het rooken verbieden, het dansen, men kan ons bij de wet tot matigheid in het gebruik van sterken drank verpligten, men kan eene belasting op de crinoline rokken leggen; maar wee hem, die het zou durven wagen het genot, waaraan wij ons allen laven, te beperken. Den smaak voor theologische controversen hebben wij als met de moedermelk ingezogen. Wij hebben als van kindsbeen af aan de voeten van leeraren gezeten, die tegen andere leeraren te velde togen en wij hebben hetzelfde gedaan; wij hebben ons verstand aan de godsdienstige polemiek geoefend en onze eilanders onafhankelijkheid daarnaar gevormd. Dit is eene bezigheid onzer keus, waardoor de bewoners der Britsche eilanden als door een' gemeenschappelijken band vereenigd zijn." Na verschillende aanmerkingen over de Fransche periodicke drukpers in het algemeen, bespreekt de *Times* de adressen van gelukwensching, zoo als zij door den *Moniteur* zijn medegedeeld en trekt daarbij in het bijzonder te velde tegen twee dezer adressen, waarin niet onduidelijk wordt te verstaan gegeven dat men een inval in Engeland behoorde te doen en dat moordenaren, die met Fransche passen in den zak Europa doorkruissen alleen te Birmingham of Leicester Square te vatten zijn.

» Indien de Fransche regering alleen wil uitmaken wat waar is," zegt het blad, » en als zoodanig hare rol van scheidsregter wil vervullen; indien zij zich als de eenige bron in Frankrijk beschouwt, waaruit de berigten vloeijen, dan moest zij ten minste hare verpligtingen kennen. In het belang der waarheid, van den vrede en van haar willekeurig gezag, verbiedt het alle artikelen, waarvan slechts de toon dubbelzinnig is, welke de feiten verkeerd voorstellen en het gemoed zonder noodzakelijkheid verontrusten. Zij moest dus ook op hare beurt eenige aanmerkingen maken op de adressen, die door de officieren van het leger en de ambtenaren aangeboden en in het officieele orgaan openbaar gemaakt worden. In eenige dier adressen, door de regering gesanctionneerd, doet men het in min of meer ingewikkelde bewoordingen voorkomen, alsof Engeland een land van moordenaars is; dat het met opzet een verblijf aan moordenaars verleent, ten einde de Europesche souvereinen, die zijne sympathie niet bezitten, van kant te maken; men wendt zelfs voor, dat het voor de bescherming des keizers noodig is, niet om in Engeland eene Fransche policie tot bespieding op de been te houden, maar er een inval te doen; men wendt eindelijk voor dat de moordenaars, die van Fransche paspoorten voorzien, door geheel Europa kruisen, alleen te Birmingham of in LeicesterSquare kunnen gevat worden.

» Ziedaar de dwalingen, waaraan de Fransche regering haar plegtig *imprimatur* schenkt.

» Indien dit de eenige wijze van openbaarmaking is, welke in Frankrijk vergund is, dan schromen wij niet te verklaren, dat de dag zal aanbreken, waarop men tot de overtuiging komen zal, dat eene vrije drukpers den keizer beter gediend had dan eene geheime policie. De regering stelt zich thans ten taak om Frankrijk bekend te maken met de adressen die zij ontvangt. Het ligt ontvlambaar gemoed der Fransche natie ziet uit die stukken, dat Engeland een land is, waar moordenaars straffeloos zijn; dat het een schuilhoek (*repaire*) is van monsters, en dat de moordenaars van daar den keizer als uit eene hinderlaag bespieden. Zulke verzekeringen zouden gelaten worden voor hetgeen ze zijn, indien zij bij eene vrije drukpers voorkwamen, waar men al zeer spoedig gelegenheid zou vinden om zich zelven regt te verschaffen. Doch ze zijn gevaarlijk, waar geen discussie mag plaats hebben, waar die verklaringen niet mogen tegengesproken worden, en waar men ze voor waar houdt, indien de censuur ze ongemoeid laat.

Onder het opschrift: *Zal de lage rente standaard aanhouden?* deelt de *Economist* het volgende artikel mede:

Er greep misschien nimmer eene handelscrisis plaats, die zoo lang zij duurde, noodlottiger gewerkt heeft op de handeldrijvende bevolking dan die wij thans beleefd hebben; noch eene die, in verband met hare hevigheid en in weerwil van de verkeerde handelingen en het bedrog die aan het licht gekomen zijn, in het algemeen zoo weinig schade heeft berokkend. Den buitengewonen omvang van onzen handel in aanmerking genomen, waren de verliezen betrekkelijk gering, zij hebben zich alleen tot eenige takken van handel bepaald, en de oorzaak dier verliezen is met regt toegeschreven aan eene algeheele miskenning van de gezonde begrippen van zaken te doen.

Maar was de crisis hevig het herstel was niet minder snel, en er bestaat misschien in beide verschijnselen eenig verband.

Het is buiten allen twijfel dat de voornaamste oorzaak der spoedige reactie in den staat der geldmarkt daarin gelegen is, dat het land over het algemeen minder dan gewoonlijk door verbindtenissen voor de toekomst was verbonden welke de kapitalen, zoodra zij uit den handel loskwamen verslonden. Maar het is ook buiten allen twijfel dat het zoo hooge disconto waarop het geld zich een aanmerkelijken tijd had staande gehouden, voor een groot deel oorzaak geweest is van de merkwaardige verandering welke wij hebben zien plaats grijpen.

Binnen den korten tijd van eenige weken is het disconto der bank van 10 op 4 pCt. verminderd, en beide cijfers waren ten volle geregtvaardigd door hare opgaven op beide tijdstippen en door het stelsel dat zij had aangenomen, om den prijs van het geld te regelen naar vraag en aanbod evenzeer als dit plaats heeft nopens alle andere handelsartikelen.

De spoedige verandering in den staat der bank, zal blijken uit de volgende opgaven, waarin opgenomen zijn: 1o. de voorraad edel metaal; 2o. het bedrag der particuliere deposito's; en 3o. het bedrag der voorschotten op onderpand, gedurende elke week sedert 18 November, zijnde de dag waarop de regering haren brief tot het bestuur der bank heeft gerigt.

		Voorraad. edel metaal. p. sterl.	Particuliere. Deposito's p. sterl.	Onderpand. p. sterl.
Nov.	18.	6,484,000.	13,959,000.	30,299,000.
»	25.	7,264,000.	14,951,000.	31,350,000.
Dec.	2.	7,356,000.	14,436,000.	31,191,000.
»	9.	8,069,000.	14,440,000.	30,111,000.
»	16.	9,451,000.	15,077,000.	29,264,000.
»	23.	10,753,000.	15,151,000.	28,038,000.
»	30.	11,455,000.	15,072,000.	27,299,000.
Jan	6.	12,463,000.	14,845,000.	25,661,000.
»	13.	13,375,000.	19,124,000.	23,849,080.
»	20.	14,435,000.	18,336,000.	22,[illegible]50,000.
»	27.	15,398,000.	18,175,000.	21,074,000.

Het is juist tien weken geleden dat de crisis op het hoogste was. Den 18 November was de voorraad edel metaal 6,488,000 p. st.; thans bedraagt hij 15,398,000 p. st.; de particuliere deposito's bedroegen toen 13,959,000 p. st.; thans bedragen zij 18,17 ,000 p. st.; de voorschotten op onderpand hadden toen een cijfer bereikt van 30,299,000, thans bedragen zij 21,074,000 p. st.

De voorraad edel metaal is dus in tien weken bijna met 9,000,000 p. st. vermeerderd, terwijl de voorschotten op onderpand met ten volle negen millioen zijn verminderd. Deze veranderingen regtvaardigen eene verlaging van het disconto van 10 op 4 pCt.

Die plotselinge verandering had niet alleen in ons land plaats. In de Vereenigde Staten van Noord-Amerika en op het vaste land van Europa was het herstel niet minder spoedig.

Te Hamburg b. v., waar de crisis zich het geduchtst heeft doen gevoelen, is het disconto gedaald van 11 en 12 pCt. op 2; terwijl het thans overal moeijelijk is, geld tegen goede renten uittezetten.

Het gevaar dier snelle verandering is zeer groot, te meer, daar het zeer twijfelachtig is, of deze overvloed van geld duurzaam zal zijn. Reeds ziet men hier en daar eene groote neiging om nieuwe speculatien te beginnen; vooral is dit het geval in het buitenland, en eenige in den beginne gelukkig geslaagde pogingen om maatschappijen in het leven te roepen, wier aandeelen bij de uitgifte veel voordeelen afwerpen, zullen weldra dezelfde speculatiezucht doen geboren worden, waarvan wij maar al te dikwijls, tot groot nadeel des lands en van den eerlijken handel, getuigen waren.

Maar is het waarschijnlijk, dat het geld zoo

overvloedig zal blijven tot zulk eenen lagen koers? Dit is eene vraag, van wier beantwoording zeer veel afhangt bij het doen van operatien, waardoor men zich in de toekomst bindt.

Wat was de onmiddelijke oorzaak van zulk een' grooten overvloed van geld en van zulk eene vermindering der waarde van de kapitalen? Is het waarschijnlijk dat die oorzaak duurzaam zal zijn?

Bedenken wij wel, dat sedert drie jaren de vraag naar geld volkomen evenredig was aan den voorraad, en dat het disconto gevarieerd heeft van 5 tot 8 pCt., zonder dat het minste wantrouwen of eenige paniek daarop invloed heeft uitgeoefend. De groote uitbreiding van onzen handel was daarvan alleen de oorzaak. Onze uitvoeren hadden een cijfer van 120 millioen bereikt, en onze binnenlandsche handel is in dezelfde verhouding toegenomen. Het stelsel van drainage en andere verbeteringen van verschillenden aard hadden een groot kapitaal op eene winstgevende wijze verslonden, en dit zal nog voortdurend het geval zijn. De groote uitbreiding, die het aanleggen van groote openbare werken op het vasteland had verkregen, had aanmerkelijke sommen vereischt, dat ook in het vervolg zoo zal wezen. Alles te zamen genomen, was de vraag naar geld gedurende langen tijd vóór de crisis zoo groot, dat een voortdurend hooge rente-standaard als bepaald kon worden aangenomen.

Doch wat is in November en December gebeurd? Alle wijzen, waarop in Europa en Amerika de kapitalen in groote hoeveelheden werden geplaatst, werden plotseling verlaten — en van den handel kan men zeggen dat hij in dat tijdperk in een staat van likwidatie verkeerde. In die twee maanden bedroegen de uitvoeren vijf millioen minder dan in hetzelfde tijdvak van het vorige jaar. Men liet de verbindtenissen, die reeds aangegaan waren, afloopen en vermeed zorgvuldig nieuwe. Een groot aantal industrieele inrigtingen hebben hare operatien beperkt of die op eenmaal gestaakt. Dit verschijnsel heeft zich overal, zoowel in Engeland en Amerika als op het vasteland opgedaan. Volgens eene opgave uit de Vereenigde Staten stonden op den 21sten December alleen 502,000 katoenspindels stil. Deze plotselinge en algemeene stilstand veroorzaakte overal de beperkte vraag naar kapitaal, welke wij thans opmerken. Maar hij had ook nog eene andere uitwerking: de voorraad goederen werd er namelijk aanzienlijk door verminderd.

In de voornaamste fabriekplaatsen is thans reeds eene meerdere vraag zigtbaar, en deze zal nog verder toenemen. Zooveel men oordeelen kan, bestaat er geen reden om te denken, dat de staat van den eerlijken handel ongunstiger zal zijn dan vóór de crisis, zoodra namelijk de zaken op behoorlijke wijze zullen zijn geschikt. Er is geen reden om te denken dat het algemeen verbruik afnemen zal.

In 1847 leden geheel Europa en Amerika groote verliezen ten gevolge van den slechten oogst en den ongunstigen staat, waarin de handel alstoen verkeerde; in 1848 werd aan den handel en de nijverheid een groote slag toegebagt door de omwentelingen op het vasteland. Thans is er in plaats van hongersnood, overal een buitengewone overvloed.

Indien echter de handel van ons land zoodanig is dat hij weldra dezelfde hoogte als vóór de crisis schijnt te zullen erlangen, indien de werkzaamheden voor de spoorwegen in Frankrijk en op het vasteland hervat en met kracht voorgezet, indien de binnenlandsche verbeteringen voltooid zullen worden met denzelfden ijver als voor eenige jaren het geval was, — welke grond is er dan om te onderstellen, dat wij meer kapitaal kunnen uitwinnen en het tot een lagere rente zullen krijgen dan voor een jaar?

Het is zeker dat de crisis ons niet rijker gemaakt heeft, zij heeft ons kapitaal niet vermeerderd, hoewel zij ons voor het oogenblik belet heeft nieuwe verbindtenissen aan te gaan. Wij hebben dikwijls trachten te betoogen, dat het hooge disconto slechts een gevolg was van den voorspoed en de uitbreiding des handels. De tegenwoordige lage rente-standaard, welke waarschijnlijk nog lager zal worden, is slechts het gevolg van de beperking der handels-ondernemingen; en de duur van dezen staat van zaken zal dus afhangen van den spoed, waarmede de handel zijne levendigheid zal hernemen en weer de hoogte bereiken, welke hij vóór den plotselingen, en naar wij gelooven slechts tijdelijken, schok had, door de Amerikaansche paniek in den laatsten herfst ontstaan.

De bruidsgeschenken, die de keizer en de keizerin der Franschen aan prins Frederik Wilhelm van Pruissen en de prinses Victoria hebben doen geworden, onderscheiden zich door eene zeldzame pracht en een keurigen smaak. Zij bestaan uit de portretten van koningin Victoria en prins Albert, geschilderd op porcelein van Sèvres, door Mevr. Laurent; een bruidskorf, voor de prinses expresselijk in een der Parijsche fabrieken vervaardigd; een kleed voor de prinses van point d'Alençon en een dito van Brusselsche kant, alsmede twee albums, die de teekeningen bevatten van tapijtwerken, thans in de fabriek der Gobelins vervaardigd wordende en die bestemd zijn voor twee kamers der prinses in het paleis te Berlijn. Men kan zich niets rijker en eleganter voorstellen dan deze tapijtwerken. Koningin Victoria welke met deze geschenken zeer ingenomen was, heeft den keizer en de keizerin onmiddellijk door middel van den telegraaf laten bedanken.

De Fransche gezant te London heeft den 8n Feb. eene deputatie van Poolsche uitgewekenen bij zich ontvangen, die hem een adres van gelukwensching aanbood wegens het mislukken van den aanlag van 14 Januarij. In dit adres komen onder anderen de volgende regelen voor: » Polen kan er trotsch op zijn, dat zijne annalen niet bezoedeld zijn door koningsmoord en dat zijne zonen, wanneer zij ook volgens sommigen, een openbaren en eerlijken strijd niet hadden moeten voeren, toch nimmer tot moordaanslagen de toevlugt genomen hebben om hun doel te bereiken.

De regering heeft besloten dat een standbeeld zal worden opgerigt ter eere van den generaal Havelock op hetzelfde plein, waar het monument van Nelson opgerigt is. De generaal zal ten voeten uit voorgesteld worden op eene kolom, wier basis de inscriptien van de roemrijkste wapenfeiten van den onsterfelijken held des Indischen legers zal bevatten.

Den photograaf Adlich te Berlijn, is het gelukt eene nieuwe soort van papier te vervaardigen, dat elke verandering of vervalsching van het daarop gedrukte schrift onmogelijk maakt. Voor coupons, wissels enz. kan deze uitvinding hoogst nuttig worden.

Producten-Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 9den dezer, van Plant. *Toledo*, 17 vaten a 10,30 cent.

Scheepvaart.

UITGEKLAARD.

Den 11den dezer, de Fransche schoener *la Belle Poule*, kapt. M. Giaimo, naar Cayenne; lading: 60 halve vaten Bakkeljaauw, 30 vaten Haring, 30 vaten Vleesch en 4 koffers Manufacturen.

Den 12n. de Nd. Am. Bark *Tropic Bird*, kapt. Center, naar Boston. lading: 31 vaten Suiker 44 563 pond, 246 vaten Melassie 34,321 gallons, 1680 pond Huiden, 10 vaatjes Lemmetjes, 1 vat Hoorns, 660 pond Tin, 400 pond oud Koper en voor Exportatie 2 vaten Jenever.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Cornelia, kapt. de Leeuw, adres bij M. M. Curiel. Sluit 25 dezer.

Theodora Josina, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal. Sluit *Medio April* e. k.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiesen, adres bij J. H. Zaal.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Diana, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levij.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

ADVERTENTIEN.

Verandering van Woonplaats.

De *WINKEL* van

P. J. BOAS,

is thans gevestigd in het Huis aan de *Watermolen straat*, laatst bewoond door den WelEd. Heer H. SAWYER. (3503)

Gedrukt bij J. C. Muller Az.

Het Abonnement is per jaar . . . f 20 —
voor zes maanden . . 11 —
» drie » . . 6 —

Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . . — 25

De prijs der Advertentien is per regel » — 25